

»Se, Movitz! hvi står du och gråter.»

Man bör väl tro allt som är skrifvet?
 Ja visst, om det rimlighet har.
 Att sorgen är skuggan af lifvet,
 Det tror jag man vet något hvar.
 Då bör man väl unna sitt hjerta
 Hvar solglimt i skuggornas dal.
Se glad ut! och fyll din pokal,
 Och skingra din smärta.

Pa fröjdernas njugghet man klagar,
 Fast orsaken aldrig betänks:
 Gör man sig ej roliga dagar,
 Nog slipper man få dem till skänks.
 Att nektar af surkål begära,
 Dertill ingen rimlighet ges.
Se glad ut! det är min katkes,
 Min lag och min lära.

Och vore jag prestman tillika
 Med krage och långkappa bak,
 Jag skulle i templet predika
 Så glädjen stod högt uti tak.
 Jag skulle ej vattna, som dessa,
 Med tårar er andliga växt:
Se glad ut! det blefve min text,
 Min sång och min messa.